

[Pürschel.]

Vejen gør gældende, i Strid med Oktrojen, i Strid med Loven, men Ministeren er villig til at handle efter den, hvis han blot kan faa et solidt Flertal for den her i Rigsdagen! Det er meget betegnende for Højheden af den Debat, der føres her. Og saa skal jeg slutte, foreløbig i alt Fald, med at konstatere, at Regeringens Repræsentant intet har haft at bemærke til den Karakteristik af Regeringens Handlemaade med Hensyn til Landmandsbankens Aktier, som jeg for nylig gav.

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Vejen sagde, at det var et juridisk Spørgsmaal, der her skulde afgøres, og det mener jeg ogsaa. Nu har det ærede Medlem hævdet den juridiske Opfattelse, at vi uden videre kan se bort fra, hvad der staar i Lovene, navnlig Loven af 1907, og hævdet Statens Ret over for Nationalbanken. Jeg har sagt, at jeg tror, det er en meget luftig juridisk Betragtning, det ærede Medlem har givet Udtryk for. Det er aldrig faldet mig ind, at man kunde gøre et saadant juridisk Krav gældende over for Nationalbanken. Derimod har jeg ikke været blind for, at Staten kunde komme i den Situation paa et givet Tidspunkt at skulle ekspropriere Nationalbanken. Det er klart, at Tanken herom nødvendigvis under visse Omstændigheder maa opstaa. I det Tilfælde der ikke var Mulighed for at naa en Overenskomst med Nationalbanken paa et for Staten rimeligt Grundlag, maatte man prøve paa at faa det hele Forhold afgjort paa den Maade, at man eksproprierede Banken paa de Vilkaar, som Ekspropriation nu engang kan finde Sted paa her i Landet. Thi jeg har den Opfattelse, at det vilde være saare ejendommeligt og vist enestaaende i en Stats Historie, at en Nationalbank efter mere end 100 Aars Bestaaen skulde likvidere og Nationen være henvist til at danne en helt ny Nationalbank.

Men jeg har aldrig tænkt mig Muligheden af, at man skulde kunne gøre et Indgreb i Nationalbankens Rettigheder paa anden end fuldt ud lovmedholdelig Vis. Derfor kan det ærede Medlem Hr. Pürschel ogsaa spare sig alle sine Betragtninger over, hvad der er karakteristisk for denne Regering. Med den Erfaring, vi har for, hvad Det konservative Folkepartis Forgænger som Parti kunde tillade sig i Retning af at tolke Love, tror jeg det ærede Medlem skal holde sig lidt i Baggrunden, naar Talen er om at skyde Regeringen i Skoene, at vi har til Hensigt at øve Vold over for den ene eller

den anden. Men det, som det ærede Medlem Hr. Vejen har givet Udtryk for, er dette enkle, at vi overhovedet ikke behøver at tage noget Hensyn til alt det, vi her har forhandlet, og forhandlet gentagne Gange om. De Rettigheder, Nationalbankens Ejere har, kan vi se bort fra, thi naar Oktrojen er udløbet i 1938, siger han, kan vi blot gaa over i Nationalbanken og, eventuelt ved Politiets Foranstaltning, jage Ledelsen ud og sætte Statens Ledelse ind, thi naar Aktionærerne har faaet deres 27 Millioner — saadan maatte jeg forstaa det ærede Medlem —, har de faaet, hvad der er deres.

Dør er det, jeg siger: Er det en juridisk Betragtning, man kan faa Venstre til at gaa ind for? — ja, saa aabner der sig jo nye Muligheder for en Ordning af Nationalbankspørgsmaalet. Jeg tror det vilde øve en afgørende Indflydelse ogsaa paa Nationalbankens Aktionærers Holdning, hvis et saa stort Parti som Venstre vilde stille sig ved Siden af Regeringspartierne paa det Standpunkt. Om der kan komme noget ud af det, er en Sag for sig. Nu hører vi af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at det efter hans Opfattelse er et juridisk Spørgsmaal. Det maa vi saa prøve i Udvalget, saa faar vi se, hvor mange der vil slutte sig til det Vejen'ske Synspunkt, vil slutte sig til den juridiske Opfattelse, som han her har gjort gældende.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Vejen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vejen: Det forekommer mig, at naar den højtærede Handelsminister paa en saa overlegen Maade vil skyde de Betragtning, jeg har gjort gældende, til Side, skylder han Tingets Medlemmer at staa op paa Talerstolen og ved Citater fra Oktrojen, som den højtærede Minister jo har, støtte den Paa-stand, at Nationalbankens nuværende Aktionærforsamling er Nationalbankens Ejere i almindelig Forstand, og at de derfor er raadende over Nationalbankens Aktiver og Passiver.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den højtærede Minister siger nu, at det, han vil gøre, vil han gøre paa fuldkommen lovmedholdelig Vis. Det var ikke det Indtryk, man fik af Ministerens foregaaende Udtalelser, thi da sagde han: Hvis Venstre som Helhed staar bag ved denne Opfattelse — som altsaa er i fuld-